

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 14

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 10 ianuarie 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
671/2002. — Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 80/2000 privind certificarea și/sau omologarea echipamentelor, pieselor de schimb și materialelor de exploatare utilizate la vehicule rutiere.....	1-3	pieselor de schimb și materialelor de exploatare utilizate la vehicule rutiere.....	4
		★	
		969/2002. — Decret privind conferirea unor decorații ...	4
		1. — Decret privind acordarea unei grațieri individuale....	5
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
1.049/2002. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 80/2000 privind certificarea și/sau omologarea echipamentelor,		Decizia nr. 314 din 19 noiembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă	5-7

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 80/2000 privind certificarea și/sau omologarea echipamentelor, pieselor de schimb și materialelor de exploatare utilizate la vehicule rutiere

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 80 din 24 august 2000 privind certificarea și/sau omologarea echipamentelor, pieselor de schimb și materialelor de exploatare utilizate la vehicule rutiere, adoptată în temeiul art. 1 lit. F pct. 8 din Legea nr. 125/2000 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 30 august 2000, cu următoarele modificări și completări:

1. **Titlul ordonanței va avea următorul cuprins:**

„ORDONANȚĂ

privind certificarea sau omologarea echipamentelor, pieselor de schimb și materialelor de exploatare utilizate la vehicule rutiere, precum și condițiile de comercializare și utilizare a acestora“

2. **Articolul 1 va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — (1) Echipamentele, piesele de schimb și materialele de exploatare produse în țară sau importate, destinate utilizării la vehicule rutiere, pot fi comercializate numai dacă respectă condițiile prevăzute de prezenta ordonanță.

(2) Echipamentele, piesele de schimb și materialele de exploatare produse în țară sau importate, din categoria celor care privesc siguranța circulației, protecția mediului, eficiența energetică și protecția împotriva furturilor vehiculelor rutiere, pot fi comercializate numai dacă sunt certificate sau omologate din punct de vedere tehnic. Certificarea/omologarea este aplicabilă numai produselor noi. Lista acestor produse se stabilește de către Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței în calitate de autoritate competentă.

(3) Omologarea produselor prevăzute la alin. (2) se efectuează de către Regia Autonomă «Registrul Auto Român», organism tehnic de specialitate al Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, denumit în continuare *R.A.R.*

(4) Certificarea produselor prevăzute la alin. (2) se efectuează de către *R.A.R.* sau de către alte organisme desemnate, în condițiile legii, de către Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței în calitate de autoritate competentă, pe baza rezultatelor încercărilor efectuate de laboratoare acreditate/evaluate de autoritatea competentă.

(5) Fac excepție de la prevederile alin. (2) următoarele categorii de produse:

a) echipamentele și piesele de schimb omologate de autoritățile competente din străinătate, în baza Acordului de la Geneva din 1958 privind adoptarea de condiții uniforme de omologare și recunoașterea reciprocă a omologării echipamentelor și pieselor vehiculelor cu motor, la care România a aderat prin Decretul nr. 371/1976;

b) echipamentele și piesele de schimb omologate de autoritățile competente din străinătate, în baza Acordului de la Geneva din 1998 privind adoptarea de reglementări tehnice mondiale aplicabile autovehiculelor, precum și echipamentelor și componentelor ce pot fi montate și/sau utilizate pe autovehicule, la care România a aderat prin Legea nr. 97/2002;

c) echipamentele, piesele de schimb și materialele de exploatare omologate de autoritățile competente din străinătate, conform acelor directive ale Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite — CEE —, preluate prin reglementările Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței;

d) echipamentele, piesele de schimb și materialele de exploatare de origine, altele decât cele reglementate prin regulamentele Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite și/sau directivele CEE. Prin *echipamente, piese de schimb auto și materiale de exploatare de origine* se înțelege toate componentele fabricate de către producătorul final al unui vehicul rutier și comercializate sub controlul acestuia sau fabricate de către un producător abilitat ca producător și furnizor de componente auto de origine și comercializate sub controlul acestuia.

(6) Producătorul final al unui vehicul rutier poate abilita producători terți pentru fabricarea în vederea comercializării a echipamentelor și pieselor de schimb auto destinate vehiculelor pe care le fabrică sau pe care le-a avut în fabricație. Producătorul final al unui vehicul este obligat să comunice *R.A.R.* situația abilitărilor acordate sau retrase, în termen de 7 zile de la data acordării, respectiv a retragerii acestora.

(7) Pentru comercializarea echipamentelor, pieselor de schimb sau materialelor de exploatare produse în țară sau importate, din categoria celor care nu sunt prevăzute în lista menționată la art. 1 alin. (2), se aplică prevederile art. 4.

3. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Certificarea sau omologarea echipamentelor, pieselor de schimb și materialelor de exploatare produse în țară sau importate se solicită de către producători, importatori sau de reprezentanții autorizați ai acestora, persoane juridice.

(2) Agenții economici care nu dispun de împuterniciri de reprezentare cu drepturi depline din partea producătorilor pentru comercializare pot obține dreptul de comercializare numai cu certificarea loturilor de produse respective.

(3) În cazul în care un material de exploatare în vrac, prevăzut în lista menționată la art. 1 alin. (2), este partiționat și/sau ambalat de către agenți economici, alții decât producătorul, este obligatoriu ca serviciul de partiționare și ambalare al acestora să fie autorizat de către *R.A.R.*”

4. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Echipamentele, piesele de schimb și materialele de exploatare comercializate în condițiile art. 1 și 2 vor fi inscripționate cu toate informațiile stabilite de reglementările în vigoare. În cazul în care dimensiunile sau natura produsului nu permit inscripționarea direct pe produs, informațiile se înscriu pe ambalajul individual; pentru materialele de exploatare livrate în vrac informațiile se înscriu în certificatul de garanție.

(2) Echipamentele, piesele de schimb și materialele de exploatare produse în țară vor fi inscripționate obligatoriu cu textul: «Fabricat în România». Excepția de la această regulă o constituie materialele de exploatare livrate în vrac, la care inscripționarea se face pe factura de livrare.

(3) Pentru comercializare produsele omologate sau certificate de către autoritatea competentă română vor avea aplicate, după caz, mărci de certificare a conformității, mărci de omologare sau numărul certificatului de conformitate, cu precizarea organismului care a efectuat certificarea.

(4) Obligația aplicării mărcilor sau a numărului certificatului de conformitate revine exclusiv titularilor certificatelor de conformitate/omologare.

(5) Echipamentele, piesele de schimb și materialele de exploatare comercializate, cuprinse în lista prevăzută la art. 1 alin. (2), cu excepția produselor menționate la art. 1 alin. (5) și a materialelor de exploatare livrate în vrac, vor purta suplimentar un marcaj special de securizare, care trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) marcajul special de securizare atestă că produsul este aprobat pentru comercializare. Marcajul trebuie să conțină cel puțin un element de siguranță și de protecție împotriva falsificării acestuia;

b) macheta marcajului special de securizare este unică pentru toate echipamentele, piesele de schimb și materialele de exploatare certificate sau omologate și este aprobată de Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței. În cazul în care dimensiunile sau natura produsului nu permit aplicarea directă, marcajul special de securizare se aplică pe ambalajul individual sau colectiv;

c) producția și distribuția marcajului special de securizare se desfășoară sub autoritatea și controlul Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței;

d) obligația aplicării marcajului special de securizare pentru toate produsele certificate/omologate de către autoritatea competentă română, în condițiile prezentei ordonanțe, revine exclusiv titularului de certificat de conformitate/omologare;

e) aplicarea marcajului special de securizare este facultativă pentru echipamentele, piesele de schimb și materialele de exploatare omologate/certificate, altele decât cele prevăzute în lista menționată la art. 1 alin. (2).”

5. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Echipamentele, piesele de schimb și materialele de exploatare produse în țară sau importate, destinate comercializării, trebuie să aibă marca fabricantului aplicată pe produs sau pe ambalaj, după caz, și vor fi însoțite de un certificat de garanție și de o declarație de conformitate, întocmite de producători, importatori sau de către reprezentanții autorizați ai acestora, potrivit reglementărilor în vigoare.

(2) *Declarația de conformitate* reprezintă asumarea răspunderii de către fabricant, importator sau reprezentanții autorizați ai acestora privind conformitatea, calitatea și interschimbabilitatea produselor comercializate. Forma și conținutul declarației de conformitate trebuie să corespundă cu modelul declarației de conformitate aprobat prin standardul național aplicabil.

(3) Dreptul de comercializare încetează în următoarele cazuri:

a) agentul economic care a emis declarația de conformitate nu face dovada că a trimis documentația tehnică a produsului în termen de 30 de zile de la solicitarea R.A.R.;

b) R.A.R. constată că declarația de conformitate nu corespunde cu documentația tehnică de referință a produsului;

c) documentația tehnică de referință precizată în declarația de conformitate nu cuprinde caracteristicile tehnice ale produsului, care să asigure interschimbabilitatea echipamentului, piesei de schimb sau a materialului de exploatare utilizat de producătorul final al vehiculului rutier;

d) produsul este neconform cu documentația tehnică de referință, caz în care agentul economic sau reprezentanții legali ai acestuia, care au emis declarația de conformitate, suportă cheltuielile aferente verificărilor.

(4) Documentele prevăzute la alin. (1), autentificate prin stampilare, trebuie să conțină toate datele cerute de legislația în vigoare, înscrise lizibil, explicit și fără ambiguități, și vor fi semnate de emitent.

(5) Lista produselor neconforme, a căror comercializare a fost oprită conform alin. (3), va fi făcută publică de către R.A.R. printr-o modalitate stabilă de către acesta, cu suportarea costurilor de către producător. Producătorul va suporta și cheltuielile privind remedierea sau înlocuirea produselor respective."

6. **Articolul 5 se abrogă.**

7. **După articolul 5 se introduc articolele 5¹ și 5² cu următorul cuprins:**

„Art. 5¹. — Producătorii finali de vehicule rutiere sau, după caz, reprezentanții autorizați ai acestora au obligația de a asigura echipamentele, piesele de schimb și materialele de exploatare aferente, precum și service-ul necesar, atât pe durata comercializării vehiculelor noi, cât și după încetarea acesteia, pentru o perioadă de cel puțin 8 ani, calculată de la data vânzării ultimului lot de vehicule, direct sau prin terți abilitați.

Art. 5². — Conform reglementărilor prezentei ordonanțe se interzic comercializarea și/sau utilizarea echipamentelor, pieselor de schimb și materialelor de exploatare produse în țară sau importate, în următoarele cazuri:

a) produse necertificate/neomologate;

b) produse nemarcate corespunzător, după caz, cu marca fabricantului, marca de certificare a conformității, numărul certificatului de conformitate, marca «Fabricat în România» sau marcajul special de securizare;

c) produse pe care au fost aplicate inscripționări și/sau marcaje falsificate ori neautorizate;

d) produse neinscripționate cu informațiile stabilite prin reglementări;

e) produse neînsoțite de declarația de conformitate și certificatul de garanție;

f) produse având marcaje și inscripționări cu denumiri care pot crea confuzii."

8. **Articolul 6 va avea următorul cuprins:**

„Art. 6. — (1) Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni, și se sancționează după cum urmează:

a) încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (2), ale art. 2 alin. (3), ale art. 4 alin. (3) și ale art. 5² lit. a), d) și e), cu amendă contravențională de la 10.000.000 lei la 50.000.000 lei;

b) încălcarea dispozițiilor art. 3 alin. (1)—(4) și alin. (5) lit. d), ale art. 4 alin. (1) și (4) și ale art. 5² lit. b) și f), cu amendă contravențională de la 5.000.000 lei la 20.000.000 lei;

c) încălcarea dispozițiilor art. 5² lit. c), cu amendă contravențională de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei;

d) încălcarea dispozițiilor art. 5¹, cu amendă contravențională de la 250.000.000 lei la 1.000.000.000 lei.

(2) Personalul împuternicit de către Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței să constate abaterile și să aplice sancțiunile prevăzute de prezenta ordonanță poate dispune, în funcție de gravitatea faptei, oprirea definitivă sau temporară a fabricării, importului ori comercializării de produse necertificate sau neomologate, a celor neinscripționate ori nemarcate corespunzător, a celor neînsoțite de certificate de garanție și declarație de conformitate, precum și a celor care se dovedesc neconforme, în condițiile prezentei ordonanțe.

(3) Valoarea amenzilor prevăzute la alin. (1) se actualizează prin hotărâre a Guvernului, în funcție de rata inflației."

9. **Articolul 7 va avea următorul cuprins:**

„Art. 7. — (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței va actualiza Reglementările și normele tehnice privind certificarea și/sau omologarea echipamentelor, pieselor de schimb și materialelor de exploatare utilizate la vehicule rutiere, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 536/1997, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 9 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Reglementările și normele tehnice prevăzute la alin. (1), astfel cum au fost modificate și completate, se vor actualiza de către Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a legii de aprobare a prezentei ordonanțe.

(3) Reglementările și normele tehnice prevăzute la alin. (2) se vor reactualiza periodic de către Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, în funcție de evoluția legislației în domeniu.

(4) La actualizarea reglementărilor și normelor tehnice Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței va solicita și punctul de vedere al asociațiilor profesionale din domeniu, constituite în conformitate cu prevederile legale."

Art. II. — Prezenta lege intră în vigoare în termen de 60 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Ordonanța Guvernului nr. 80/2000, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 21 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 26 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIOREL HREBENCIUC

București, 19 decembrie 2002.
Nr. 671.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 80/2000 privind certificarea și/sau omologarea
echipamentelor, pieselor de schimb și materialelor
de exploatare utilizate la vehicule rutiere**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 80/2000 privind certificarea și/sau omologarea echipamentelor, pieselor de schimb și materialelor de exploatare utilizate la vehicule rutiere și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 18 decembrie 2002.
Nr. 1.049.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea unor decorații

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A și B, ale art. 8 lit. A și B și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României,

la propunerea ministrului de interne,
pentru servicii deosebite aduse în conceperea și organizarea apărării ordinii publice,
cu ocazia Zilei Naționale a României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se conferă Ordinul național *Serviciul Credincios* persoanelor prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se conferă Ordinul național *Pentru Merit* persoanelor prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* persoanelor prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 4. — Se conferă Ordinul *Virtutea Aeronautică* persoanelor prevăzute în anexa nr. 4.

Art. 5. — Se conferă Ordinul *Virtutea Maritimă* persoanelor prevăzute în anexa nr. 5.

Art. 6. — Se conferă Crucea națională *Serviciul Credincios* persoanelor prevăzute în anexa nr. 6.

Art. 7. — Se conferă Medalia națională *Serviciul Credincios* persoanelor prevăzute în anexa nr. 7.

Art. 8. — Se conferă Medalia națională *Pentru Merit* persoanelor prevăzute în anexa nr. 8.

Art. 9. — Se conferă Medalia *Virtutea Militară* persoanelor prevăzute în anexa nr. 9.

Art. 10. — Se conferă Medalia *Virtutea Aeronautică* persoanelor prevăzute în anexa nr. 10.

Art. 11. — Se conferă Medalia *Virtutea Maritimă* persoanelor prevăzute în anexa nr. 11.

Art. 12. — Anexele nr. 1—11 fac parte integrantă din prezentul decret și se comunică instituțiilor interesate.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 29 noiembrie 2002.
Nr. 969.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind acordarea unei grațieri individuale

În temeiul prevederilor art. 94 lit. d) și ale art. 99 din Constituția României,

din motive umanitare și pentru ca acest act de clemență să conducă la integrarea socială a celui căruia i-a fost acordată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se grațiază pedeapsa cu închisoarea aplicată numitului Turcin Ioan, născut la data de 26 decembrie 1959 în comuna Repedea, județul Maramureș, fiul lui Vasile și Parasca, condamnat la un an și 7 luni închisoare prin Sentința penală nr. 1.794/2001 a Judecătorei Târgu Jiu, definitivă prin Decizia penală a Curții de Apel Craiova nr. 540/2002, pentru săvârșirea infracțiunii de furt de arbori, prevăzută de art. 98 alin. 3 și 4 din Legea nr. 26/1996.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
 Constituția României, contrasemnăm
 acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 6 ianuarie 2003.
 Nr. 1.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 314 din 19 noiembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Ioana Marilena Chiva	— magistrat-asistent

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, apreciind că obligativitatea întâmpinării, reintrodusă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000, este o măsură de simetrie, utilă părților și instanței, care nu contravine prevederilor constituționale invocate de autorii excepției. Consideră, de asemenea, că pârâtul se bucură în procesul civil de toate garanțiile procesuale legale și constituționale, iar alin. 3 al art. 118 din Codul de procedură civilă reprezintă o garanție a dreptului la apărare, care atenuază consecințele decăderii din dreptul de a mai propune probe, ca sancțiune legală pentru nedepunerea întâmpinării în termenul prevăzut de lege.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vasile Suciuc și Georgeta Suciuc în Dosarul nr. 3.773/2002 al Judecătorei Iași.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 iunie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 3.773/2002, **Judecătoria Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Vasile Suciu și Georgeta Suciu într-o cauză civilă având ca obiect o acțiune în pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile criticate încalcă prevederile constituționale privind accesul liber la justiție, deoarece prin obligativitatea depunerii întâmpinării „se impune exprimarea unui punct de vedere referitor la problema dedusă judecătii”, iar în mod corect trebuia păstrată libertatea de atitudine a părții chemate în judecată, întâmpinarea trebuind să fie doar facultativă. De asemenea, autorii excepției arată că, prin instituirea sancțiunii decăderii din dreptul de a mai propune probe, se încalcă dispozițiile constituționale referitoare la garantarea dreptului la apărare, pârâtul trebuind să beneficieze de posibilitatea de a-și formula apărări oral sau prin întâmpinare, care să poată fi depusă la prima zi de înfățișare.

Judecătoria Iași apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, deoarece între rațiunile depunerii obligatorii a întâmpinării pot fi înscrise accentuarea prefigurării substanței procesului civil încă din faza scrisă a acestuia, asigurarea celerității judecătii, exprimarea principiului simetriei între părțile procesului și prevenirea formelor abuzive de manifestare a pârâtului în procesul civil. Conform opiniei instanței, decăderea pârâtului din dreptul de a mai depune probe și de a invoca excepții, în afara celor de ordine publică, este sancțiunea pentru pasivitatea, reaua-credință sau neglijența pârâtului și, ca atare, nu se poate reține o încălcare a prevederilor constituționale. Totodată instanța apreciază că în acest caz devin incidente prevederile art. 171 din Codul de procedură civilă, conform cărora partea decăzută din dreptul de a administra o probă va putea totuși să se apere, discutând în fapt și în drept temeinicia susținerilor și a dovezilor părții potrivnice.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat și punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră că excepția este neîntemeiată, reținând că obligativitatea întâmpinării este o soluție care a existat în legislația românească, ca regulă, până în anul 1952 și care, printr-o succesiune de modificări legislative, a fost desființată prin Decretul nr. 52/1969. Reintroducerea prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 a obligativității întâmpinării se datorează importanței deosebite a acestui act procedural, prin intermediul căruia pârâtul răspunde la pretențiile formulate de reclamant, arătând

totodată și apărările sale. Prin depunerea obligatorie a întâmpinării i se oferă și reclamantului posibilitatea de a lua cunoștință de apărările pârâtului, fiind utilă în același timp și pentru instanța de judecată. Datorită importanței întâmpinării și pentru a realiza obiectivul consacării caracterului ei obligatoriu, legiuitorul a prevăzut sancțiunea pentru nedepunerea întâmpinării, și anume decăderea din dreptul de a mai propune probe și de a invoca excepții, în afară de cele de ordine publică. Cu toate acestea, pârâtul va putea discuta probele și temeinicia susținerilor reclamantului, instanța având obligația de a pune în vedere pârâtului, la prima zi de înfățișare, să arate excepțiile, dovezile și toate mijloacele de apărare. Toate aceste dispoziții legale criticate nu încalcă prevederile constituționale, fiind, de asemenea, în concordanță cu exigențele cerute de art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În final, Guvernul consideră că „reglementarea întâmpinării, ca și procedura de judecată în întregul ei, se întemeiază pe dispozițiile art. 125 alin. (3) din Constituția României, care prevăd în mod expres că reglementarea competenței și a procedurii de judecată se face prin lege, dând astfel libertatea legiuitorului ordinar să statuteze în aceste domenii”.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, iar asupra dispozițiilor legale criticate Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 128 din 16 aprilie 2002, prin care a respins excepția de neconstituționalitate a art. 118 din Codul de procedură civilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 118 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 44 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000. Ca urmare a acestor modificări, dispozițiile criticate de autor ca fiind neconstituționale au următorul conținut: „*Întâmpinarea este obligatorie, afară de cazurile în care legea prevede în mod expres altfel.*”

Nedepunerea întâmpinării în termenul prevăzut de lege atrage decăderea pârâtului din dreptul de a mai propune probe și de a invoca excepții, în afara celor de ordine publică.”

În susținerea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia apreciază că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate următoarele prevederi constituționale:

— Art. 21: „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.”;

— Art. 24: „(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate instituie, în cadrul procesului civil, obligativitatea depunerii întâmpinării, precum și sancțiunea nedepunerii acesteia în termenul legal, soluții legislative care au fost reintroduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000.

Întâmpinarea reprezintă actul procesual prin care pârâtul răspunde în scris la cererea de chemare în judecată, urmând să se apere față de pretențiile reclamantului. Depunerea obligatorie a întâmpinării este justificată de necesitatea asigurării egalității de „arme“ dintre reclamant și pârât, fiind util și firesc ca atât părțile, cât și instanța să cunoască de la început apărările, pretențiile și mijloacele de probă ale celorlalte părți. În acest fel se evită tergiversarea judecării și se asigură judecarea cu celeritate a cauzelor, ceea ce este în concordanță cu exigențele cerute de art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În vederea realizării obiectivului urmărit prin reintroducerea obligativității întâmpinării, legiuitorul a instituit sancțiunea decăderii din dreptul de a mai propune probe și de a invoca excepții, în afară de cele de ordine publică.

Curtea constată că dispozițiile criticate nu încalcă prevederile constituționale ale art. 21 și 24, deoarece pârâtul beneficiază de toate garanțiile legale ale respectării dreptului

la apărare și accesului liber la justiție. În acest sens pârâtul poate invoca pe tot parcursul procesului excepțiile de ordine publică, iar alin. 3 al art. 118 din Codul de procedură civilă conține o dispoziție menită să atenueze consecințele grave ale decăderii, pentru ipoteza în care pârâtul nu este reprezentat sau asistat de avocat. În acest caz președintele îi va pune în vedere pârâtului, la prima zi de înfățișare, să arate excepțiile, dovezile și toate mijloacele sale de apărare, instanța putând acorda un termen pentru pregătirea apărării și depunerea întâmpinării. De asemenea, în cazul nedepunerii întâmpinării în termenul legal (cu cel puțin 5 zile înainte de termenul fixat pentru judecată, așa cum prevede art. 114¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă), își vor găsi aplicare prevederile art. 171 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora partea decăzută din dreptul de a administra o probă va putea totuși să se apere discutând în fapt și în drept temeinicia susținerilor și a dovezilor părții adverse. Există, de asemenea, posibilitatea pentru pârât de a cere administrarea dovezilor în sprijinul apărării sale, în condițiile art. 138 din Codul de procedură civilă. Tot o garanție legală a accesului liber la justiție și a respectării dreptului la apărare o reprezintă dispozițiile art. 103 din Codul de procedură civilă, care dau posibilitatea părții de a solicita repunerea în termen, în cazul în care, dintr-o împrejurare mai presus de voința sa, nu a efectuat un act de procedură în termenul legal.

Curtea reține că asupra dispozițiilor legale criticate s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 128 din 16 aprilie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 31 mai 2002. Neintervenind elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția acestei decizii rămân valabile și în prezenta cauză.

Față de cele mai sus arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vasile Suci și Georgeta Suci în Dosarul nr. 3.773/2002 al Judecătorei Iași.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 noiembrie 2002.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiva

Regia Autonomă Monitorul Oficial în pas cu timpul

Centrul pentru relații cu publicul
Șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sector 5, București

Tel.: 411.58.33
Fax: 410.77.36

E-mail: multimedia@ramo.ro
Website: www.monitoruloficial.ro

PROMPT, COMOD, MODERN ȘI UȘOR DE UTILIZAT

Prompt, comod, modern - prin **procurarea electronică** a Monitorului Oficial al României atât în sistem abonament, cât și selectiv, a anumitor numere ale Monitorului Oficial al României sau acte normative.

OPERATIVITATE

Transmiterea Monitorului Oficial al României se face prin **e-mail, zilnic**, pe măsura apariției acestuia, intrându-se în posesia lui în ziua tipăririi. Fiecare Monitor Oficial este cuprins într-un fișier de tip PDF și se citește cu Acrobat Reader, ceea ce înseamnă că pentru a recepționa și a utiliza informația legislativă vă este suficient contul de e-mail și Acrobat Reader, aplicație ce se poate lua **gratuit** de pe Internet (www.adobe.com).

DIVERSITATE

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea I și Partea I bis** (numere incluse în abonament) - Legi, decrete, hotărâri și alte acte - **204 EUR** pentru monopost sau rețea.

În condițiile în care dispuneți de rețea, pentru fiecare utilizator final contravaloarea prestației este de **8 EUR/lună**, acordându-se o **reducere de 20%** pentru o rețea cu mai mult de 5 stații de lucru și o **reducere de 40%** pentru o rețea cu mai mult de 40 de stații de lucru. Cu ajutorul unui „motor de căutare” (inclus numai în abonamentul aferent anului 2003) se poate regăsi cu ușurință un act normativ din perioada 22 decembrie 1989 până la zi, după orice criteriu sau orice combinație de criterii de căutare, răspunsul foarte rapid constând în prezentarea actelor găsite - în funcție de criteriile de căutare selectate - cu menționarea titlului actului și a numărului Monitorului Oficial în care a fost publicat.

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea I, în limba maghiară - 120 EUR.**

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea a II-a - Dezbateri parlamentare - 192 EUR.**

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea a III-a - Publicații și anunțuri - 60 EUR.**

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea a IV-a - Publicații ale agenților economici - 228 EUR.**

Abonament pe anul 2003 la Monitorul Oficial al României, **Partea a VI-a - Achiziții publice - 192 EUR.**

Prin aceleași mijloace multimedia (e-mail, CD, dischete):

- colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea I și Partea I bis (numere incluse în abonament) **1989-2002 (319 EUR)**
- selecții Monitorul Oficial, Partea I, Partea a II-a, Partea a III-a, Partea a IV-a, Partea a V-a, Partea a VI-a (**0,08 EUR/pag.**)
- versiunea electronică a lucrării **"Actele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I - 22 dec. 1989 - 31 ian. 2002"** - lucrare ce cuprinde titlurile actelor normative publicate în perioada menționată, cu indicarea actelor normative ce au adus modificări și/sau completări (**15 EUR**).

Prețurile includ T.V.A.

Plata se face în lei, la cursul de schimb (B.N.R.)
din ziua efectuării plății.

COLECȚII TEMATICE pe suport electronic

Legislație privind jocurile de noroc*	2,3 EUR
Legislație în domeniul asistenței medicale*	7,8 EUR
Legislație privind normele de medicina muncii	3,5 EUR
Legislație privind dezvoltarea regională a României și regimul zonelor defavorizate*	3,7 EUR
Legislația viei și vinului*	4,3 EUR
Reglementări privind circulația pe drumurile publice*	2,3 EUR
Legislație în domeniul silviculturii și protecției vântului*	9,1 EUR
Legislație privind investițiile directe și dezvoltarea activității economice*	0,7 EUR
Reglementări privind concesionările în domeniul sanitar-veterinar*	1,4 EUR
Impozitul pe venit*	6,1 EUR
Reglementări privind locuința - ediția a IV-a*	6,6 EUR
Sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale*	3 EUR
Circulația rutieră*	20 EUR
Întreprinderile mici și mijlocii	4,1 EUR

COLECȚII TRILINGVE pe suport electronic

	Preț în EUR/versiune				
	români	francezi	englezi	germani	rusi spanioli
Vol.19 - Legea protecției mediului*	1,7	3,8	3,6		
Vol.20 - Reglementări privind locuințele trecute în proprietatea statului*	3,1	6,4	6,6		
Vol.22 - Organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ	1,8	3,8	3,8		
Vol.25 - Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe	2,1	4,4	4,2		
Vol.26 - Lege privind procedura reorganizării și lichidării judiciare*	1,4	3	3		
Vol.27 - Lege privind desfasurarea în siguranță a activităților nucleare*	1,1	2,5	2,4		
Vol.28 - Legea apelor	2,4	5,4	5,1		
Vol.29 - Lege privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social	0,3		0,6		
Vol.30 - Lege privind desfasurarea în siguranță a activităților nucleare*	1,1		2,5		2,5
Vol.31 - Amenajarea teritoriului național*	0,5	1	1		
Vol.32 - Societăți comerciale - Registrul comerțului*	3,6	7,8	7,7		
Vol.33 - Legislație bancară*	2,9	6,2	6,2		
Vol.34 - Avocatul Poporului*	1,4	2,8	2,9		
Vol.35 - Dezvoltarea regională în România	0,3	0,8	0,7		
Vol.37 - Proprietatea publică și concesionile	1	2,1	2,1		
Vol.38 - Prevenirea și sancționarea spălării banilor*	0,4	0,8	0,8		
Vol.40 - Dezvoltarea regională în România și regimul zonelor defavorizate*	4	8,2	8,2		
Vol.41 - Investiții directe și dezvoltarea activității economice*	0,8	1,6	1,5		
Vol.42 - Ordinea publică, apărarea și siguranța națională	2	4,4	4,3		
Vol.43 - Consiliul Legislativ. Curtea Supremă de Justiție	3,2	6,9	6,9		
Vol.44 - Accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică	0,6	1,3	1,2		
Vol.46 - Reglementări privind administrația publică locală și alegerile locale	3,2	7,1	7,8		
Vol.47 - Asigurări și reasigurări în România	0,6	1,2	1,1		
Vol.48 - Fondul funciar	7,2	15,3	14,8		
Vol.49 - Reglementări privind locuința	3,3	7,1	6,8		
Vol.50 - Alegeri parlamentare și prezidențiale	3,8	8,2	8,2		
Vol.51 - Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune	1	2,2	2,2		
Vol.52 - Prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	0,5	1	1		
Vol.53 - Reglementări privind corupția și crima organizată	1,3	2,8	2,8		
Vol.54 - Legislație privind privatizarea societăților comerciale din turism	0,7	1,4	1,4	1,4	
Vol.55 - Statutul funcționarilor publici	2,1	4,4	4,2		
Vol.56 - Administrația publică locală	4,1	8,5	8,5		
Vol.57 - Protecția copilului	5,6	11,8	11,6		
Vol.58 - Regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv	1,4	2,8	2,7		
Vol.59 - Legislație privind notarii publici		6,2			6,4
Vol.60 - Reglementări privind întreprinderile mici și mijlocii					
- Societăți comerciale - cadru instituțional	4,6	10,1	9,4		
Vol.61 - Reglementări privind întreprinderile mici și mijlocii					
- Înregistrarea și autorizarea comercianților	4,8	9,8	9,8		
Vol.62 - Reglementări privind întreprinderile mici și mijlocii					
- Fiscalitatea	6	12	11,9		

* Aceste lucrări conțin acte normative care au fost ulterior modificate și/sau abrogate.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI - CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română - S.A. - Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro